

[Kjær Rasmussen.]

hed her til lands, og det ved jeg ikke om hr. Svend Haugaard synes er særlig betryggende, betryggende for det politiske demokrati, man ellers bryster sig af at have. Så vidt jeg husker, var der engang i 1930'erne en mand, som havde løst en krydsogtværs og havde sendt den til det kommunistiske Arbejderbladet. Han blev for denne handling registreret i afdeling Ds kartoteker, og da krigen kom, blev han arresteret sammen med komministernerne, sendt til Horserød, hvorfra han ikke undslap, og blev fra Horserød transporteret til tysk koncentrationslejr, hvor han døde. Det er altså én af farerne ved, at man har denne efterretningstjeneste.

Jeg må altså stadig væk sige, at der ikke er kommet noget ud af vinterens, ud af efterårets anstrengelser i retning af at sprede tågen omkring efterretningstjenestens virksomhed, og det synes jeg passende vi kunne konstatere her på en mørk og sludfuld og sur aprildag. Det ville være et passende foreløbigt punktum for hele denne meget kedelige affære. Jeg må altså anbefale, at tinget stemmer for vort dagsordensforslag.

Ministeren har vildledt tinget. Det vil jeg meget gerne holde fast ved. Hr. Kjeld Olesen står her i dag og konstaterer: der registreres stadig efter skøn.

Ja men det hamonerer jo ikke med udtalelser, hr. Kjeld Olesen tidligere er kommet med, hvor hr. Kjeld Olesen siger, at registreringen er ophørt. Hr. Kjeld Olesen kan dog ikke komme uden om, at når forholdene ligger sådan, må han være blevet vildledt.

Hr. Ib Thyregod vil have indført et begreb, der hedder unødigt trætte — jeg kunne forstå, det var for at komme mig og andre til livs. Se, det er jo et bekvemt begreb at arbejde med for magthaverne, det ville simpelt hen eliminere den politiske debat, og jeg formoder da rigtignok, at jeg tager fejl, når jeg antager, at hr. Ib Thyregod er begyndt at interessere sig for de allierede i NATO-landet Grækenland og deres metoder.

Hr. Gert Petersen har jeg ikke så forfærdelig meget at sige til. Vi har jo haft nogle korte bemærkninger med hinanden, og Hr. Gert Petersen beklager, at jeg spiller op til, at partierne i oppositionen skændes. Nu er det jo egentlig et spørgsmål, hvor grænsen går, hvad der er opposition, og hvem der anerkender spilllets regler. Jeg synes, hr. Gert

Petersen hører til på den side af stregen, hvor man helt og totalt anerkender spilllets regler, og jeg synes, at hr. Gert Petersen har spillet med i denne sag; det synes jeg dog lige jeg ville have lov til at sige.

Justitsministeren har ikke ført folketinget bag lyset, siger hr. Gert Petersen. Ja men dette er jo ikke et spørgsmål om at føre folketinget bag lyset. Ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2, opererer klart og tydeligt med to begreber. Det ene er vildledning af folketinget; det andet er, at en minister fortierer væsentlige oplysninger over for folketinget, og det er det, sagen drejer sig om. Det er de to nøgleord. Det er ikke noget med at føre bag lyset, og hvad man nu ellers kan stå og finde ud af heroppe.

Må jeg til slut lige sige om SF-forslaget, at det efter vor opfattelse forplumrer bevidstheden, fordi det skaber det indtryk, at man kan få noget igennem i et folketingsudvalg, at man kan få en grundig undersøgelse af efterretningstjenestens virksomhed og dens forhold til grundloven. Jeg synes, at denne sag lige præcis viser, at man ingen vegne kommer, og hvorfor så i alverden denne narresut?

Vi må undlade at stemme om dette forslag.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Somme tider er det jo praktisk at bruge spilllets regler, må jeg sige til hr. Kjær Rasmussen. Hvis hr. Kjær Rasmussen havde holdt sig til spilllets regler og ikke i fornærmelse var gået fra et udvalgsmede, havde vi undgået en diskussion her, som jeg tror kun kan more den, der er tilhænger af en meget hemmelig efterretningstjeneste herhjemme, en efterretningstjeneste, der har fri ret til at krænke grundloven, som den selv har lyst til. Den diskussion mellem hr. Kjær Rasmussen og mig fra denne talerstol kunne vi have undgået, hvis hr. Kjær Rasmussen havde holdt sig til spilllets regler og ikke var blevet fornærmet, men var blevet i det pågældende udvalgsmede og havde fået disse ting belyst. Jeg gentager: det, man fik belyst dér, beroligede ikke mig, men jeg kan ikke nægte, at man vitterlig fik en hel del ting belyst.

Jeg vil sige til fru Hanne Reintoft, at det udvalg, som har været nedsat, var nedsat i en konkret anledning som følge af et konkret